

УДК 327

Клименко В.С.¹, Бекдамирова Л.З.²

¹ студ.гр. Ю-210 НУ «Запорізька політехніка»,

² асп. каф. ЗПН, НУ «Запорізька політехніка»

ПОЛІТИЧНА КВАЗІГРА

Квазігра співвідноситься з визначенням гри політичної як метафоричного найменування політико-психологічного маневрування; інтриги, змови, закулісні домовленості, замисли, приховані за фасадом зовнішньобездоганих політичних відносин. Квазігра політична – тип політичної діяльності, що у публічній політиці подається як автентична та конвенційна гра політична, але де-факто, не відповідаючи характеристикам першої та другої, є псевдогрою, блефом, гібридною формою автентичної та конвенційної гри політичної.

Суб'єкти взаємодії. Нульовий рівень взаємодії. Опис та інтерпретація за допомогою ігрової моделі поза ігрової діяльності. (Ділові ігри (управлінські, дидактичні, експериментальні, військові ігри).

Характер взаємодії. Взаємодія у ситуації, коли хоча б один учасник не знає про правила, що конституують взаємодію, у яку він включений. Така взаємодія немає ігрового характеру, оскільки перетворює «незнаючого правила» гравця на «квазіігровий матеріал» для посвячених у правила гри.

Правила взаємодії. Взаємодія заснована на незнанні одним з її учасників правил гри.

Відзначено, що квазігра – це взаємодія, заснована на незнанні хоча б одним з її учасників правил гри (К.Сігов). «Квазі» є першою частиною складних слів, що значенням відповідає прикметникам несправжній, уявний

(В.Бусел). Таким чином, виявлено, що квазігра збігається з розумінням гри за Е.Берном як серії послідовних трансакцій, що зовні виглядають цілком правдоподібно, але насправді мають приховані мотивації. Крім того, квазігра співвідноситься з визначенням Д.Ольшанського, Ю.Шемшученка, В.Бабкіна, В.Горбатенка, О.Бойка, які зауважили, що «гра політична» – це метафоричне найменування політико-психологічного маневрування; інтриги, змови, закулісні домовленості, замисли, приховані за фасадом зовнішньообездоганих політичних відносин.

Також підкреслено, що квазігра взаємовідноситься з визначення політичної гри як гри без правил (Р.Гаріфуллін) та з псевдогрою як ігровим середовищем, що конструюється гравцями публічного рівня для глядачів з метою приховати істинні цілі влади, коли створюючи видимість рівної гри з іншими гравцями, маніпулятори рухаються до реалізації власних односторонніх цілей (О.Кершис, Б.Мотузенко).

Виходячи з усього вищезазначеного, з допомогою літературного прийому «інверсія», проведено розмежування ігрового аспекту політики на «гру в політиці» («гру політичну») та «гру в політику» («політичну гру»).

У першому варіанті словосполучного поняття на перша місце вноситься слово «гра», цим самим робиться смислове навантаження на поняття «чесна гра» у відповідності до ознак конвенційної та автентичної гри політичної. У другому варіанті словосполучного поняття на перше місце вноситься слово «політична», цим самим робиться смислове навантаження саме на це поняття для увиразнення політичної складової гри, що видозмінює останню до «анти-, псевдо-, напів-, квазігри». Отже, визначено, що розмежування ігрового аспекту політики на два спектри проходить по лінії понятійних розбіжностей термінів: «гра в політиці» (гра політична) як конвенційна та автентична гра політична; та «гра в політику» (політична гра) як квазігра політична.